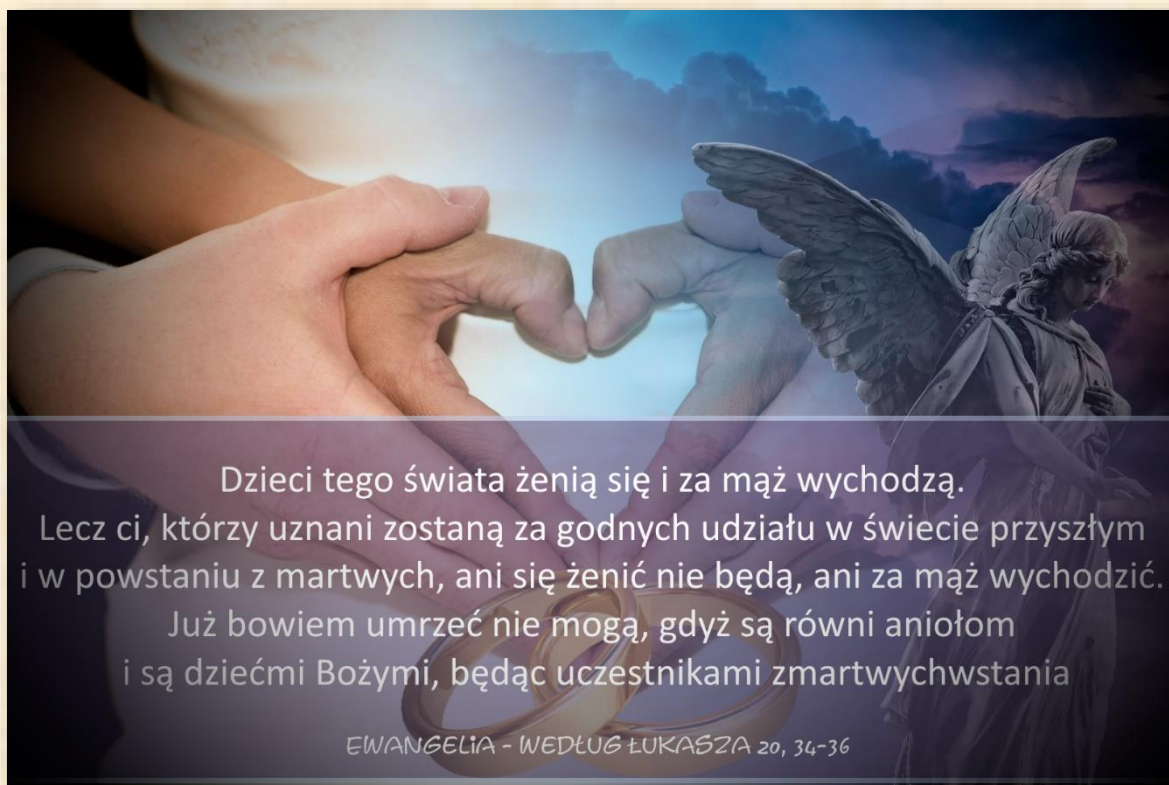

Rozważania Biblijne – 6 listopada 2022

Dzieci tego świata żenią się i za mąż wychodzą.
Lecz ci, którzy uznani zostaną za godnych udziału w świecie przyszłym
i w powstaniu z martwych, ani się żenić będą, ani za mąż wychodzić.
Już bowiem umrzeć nie mogą, gdyż są równi aniołom
i są dziećmi Bożymi, będąc uczestnikami zmartwychwstania

EWANGELIA - WEDŁUG ŁUKASZA 20, 34-36

Pierwsze czytanie – z drugiej księgi Malachiasza 7,1-2.9-14

Zdarzyło się, że siedmiu braci razem z matką zostało schwytyanych. Bito ich biczami i rzemieniami, gdyż król chciał ich zmusić, aby skosztowali wieprzowiny zakazanej przez Prawo. Jeden z nich, przemawiając w imieniu wszystkich, tak powiedział: "O co pragniesz zapytać i czego dowiedzieć się od nas? Jesteśmy bowiem gotowi raczej zginąć, aniżeli przekroczyć ojczyste prawa". Drugi zaś brat, w chwili gdy oddawał ostatnie tchnienie, powiedział: "Ty zbrodniarzu, odbierasz nam to obecne życie. Król świata jednak nas, którzy umieramy za Jego prawa, wskrzesi i ożywi do życia wiecznego". Po nim był męczony trzeci. Na żądanie natychmiast wysunął język, a ręce wyciągnął bez obawy i mężnie powiedział: "Z nieba je otrzymałem, ale dla Jego praw nimi gardzę, a spodziewam się, że od Niego ponownie je otrzymam". Nawet sam król i całe jego otoczenie zdumiewało się odwagą młodzieńca, jak za nic miał cierpienia. Gdy ten już zakończył życie, takim samym katuszom poddano czwartego. Konając, tak powiedział: "Lepiej jest nam, którzy ginimy z ludzkich rąk, a którzy w Bogu pokładamy nadzieję, że znowu przez Niego będziemy wskrzeszeni. Dla ciebie bowiem nie ma wskrzeszenia do życia".

- Czytany dziś fragment ukazuje bardzo ważny etap w rozwoju wiary narodu wybranego : jest to jeden z pierwszych tekstów mowiacych o zmartwychwstaniu zmarłych.

”Ty zbrodniarzu, odbierasz nam to obecne życie. Król świata jednak nas, którzy umieramy za Jego prawa, wskrzesi i ożywi do życia wiecznego....Z nieba otrzymałem życie, (...) i spodziewam się, że od Niego ponownie je otrzymam....Lepiej jest nam, którzy ginimy z ludzkich rąk, a którzy w Bogu pokładamy nadzieję, że znowu przez Niego będziemy wskrzeszeni. Dla ciebie bowiem nie ma wskrzeszenia do życia”.

- Czytamy dziś fragment z księgi Machabejskiej, opowiadający o siedmiu braciach meczennikach, torturowanych i zabitych.
Jestemy około roku 165 pne, w czasie przesładowan wywołanych przez króla Antiocha Epifanesa, który chciał, by czczono go jako boga. Wymagał on od Żydów, by przestali przestrzegać szabatu, by składali ofiary różnym bożkom, oraz by przestali przestrzegać koszerności w jedzeniu... Wówczas wielu Żydów wybrało wierność Bogu Jedynemu i zginęło śmiercią meczennicką. To właśnie w czasie tych przesładowan zrodziła się wiara w zmartwychwstanie. Myślano wówczas : *« skoro umieramy za wiarę w Boga, który jest zawsze wierny, On z pewnością zwróci nam życie... »*
- Pierwsze słowa o wierze w zmartwychwstanie znajdują się w księdze proroka Daniela. Zostały one napisane w czasie przesładowan za króla Antiocha Epifana. Prawdopodobnie siedmiu braci meczenników dobrze je znało :
 - *« Wielu zaś, co posnęli w prochu ziemi, zbudzi się: jedni do wiecznego życia, drudzy ku hańbie, ku wiecznej odrazie. » (Dn 12, 2-3)*

Dotąd naród wybrany troszczył się tylko o to, co dotyczyło jego « dzisiaj i jutra » ale zawsze w kontekście całego narodu i Przymierza z Bogiem. Dotąd nigdy nie mowiono o przyszłości jednostki. Dopiero w drugim wieku przed naszą erą uformowała się wiara w zmartwychwstanie poszczególnych ludzi. Prorocy Izajasz i Ezechiel przygotowali drogę podkreślając wierność Boga, jednak nigdy nie mówili wprost o zmartwychwstaniu ciał.

- *« Rzekł do mnie: «Synu człowieczy, kości te to cały dom Izraela. Oto mówią oni: "Wyschły kości nasze, minęła nadzieja nasza, już po nas". Dlatego prorokuj i mów do nich: Tak mówi Pan Bóg: Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha po to, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam» - wyrocznia Pana Boga. » (Ez 37,11-14)*

- « Pan Zastępów przygotowuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę z tłustego mięsa, ucztę z wybornych win, z najpożywniejszego mięsa, z najwyborniejszych win. **Zedrze On na tej górze zasłonę, zapuszczoną na twarz wszystkich ludów, i całun, który okrywał wszystkie narody; raz na zawsze zniszczy śmierć.** Wtedy Pan Bóg otrze łzy z każdego oblicza, odejmie hańbę od swego ludu na całej ziemi, bo Pan przyrzekł. » (Iz 25, 6-8)

« Lepiej jest nam, którzy giniemy z ludzkich rąk, a którzy w Bogu pokładamy nadzieję, że znowu przez Niego będziemy wskrzeszeni. Dla ciebie bowiem nie ma wskrzeszenia do życia ».

- Na razie jest tu mowa tylko o zmartwychwstaniu sprawiedliwych, o męczennikach, którzy oddali swe życie z powodu wierności Bogu.

Psalm 17, 1.3ab, 5-6, 8.15

*Wysłuchaj, Panie, słuszności, zważ na me wołanie,
przyjmij moje modły z warg nieobłudnych!
Choćbyś badał me serce, nocą mnie nawiedzał
i doświadczał ogniem, nie znajdziesz we mnie nieprawości.*

*Moje kroki trzymały się mocno na Twoich ścieżkach,
moje stopy się nie zachwiały.
Wzywam Cię, bo Ty mnie wysłuchasz, o Boże!
Nakłoń ku mnie Tve ucho, usłysz moje słowo.*

*Strzeż mnie jak źrenicy oka;
w cieniu Twych skrzydeł mnie ukryj.
Ja zaś w sprawiedliwości ujrzę Tve oblicze,
powstając ze snu nasycę się Twoim widokiem*

« skryj mnie w cieniu Twych skrzydeł »

- Chodzi tu o skrzydła Cherubinów, którzy pieczętują skrzynie z Arka Przymierza. Jest to więc nawiązanie do Najświętszego z miejsc dla narodu wybranego : do Świątyni Jerozolimskiej, a dokładnie do tej jej części, do której mógł wchodzić tylko najwyższy kapłan raz w roku, w dzień wielkiego przebaczenia czyli w święto Yom Kippur.

- Spiewany dzis psalm mowi o czlowieku, ktory ukrywa sie. Znajduje schronienie przy Oltarzu Panskim, w Swiatyni Jerozolimskiej. Jest on ofiara jakiegos bledu wymiaru sprawiedliwosci : wskazuja na to slowa

- *“Rozważ, Panie, moją słuszną sprawę... wysłuchaj modlitwy moich warg nieobłudnych... w sprawiedliwości ujrzę Twe oblicze.”*

O innych nadużyciach prawnych i niesprawiedliwych wyrokach sądowych pisali też prorok Amos i Izajasz:

- *“Prawość obracacie w piołun, a sprawiedliwość depczecie po ziemi.” (Amos 5,7)*
- *“Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro złem, którzy zamieniają ciemności na światło, a światło na ciemności, którzy przemieniają gorycz na słodycz, a słodycz na gorycz!” (Iz 5,20)*

“Wołam do Ciebie, bo Ty mnie, Boże, wysłuchasz; nakłoń ku mnie Twe ucho, usłysz moje słowo.”

- Kiedy ktos padal ofiara niesluszego wyroku sadowego, jedynym schronieniem dla niego byla Swiatynia. Tylko tam mogli prosic o wstawienstwo w swej sprawie wiedzac, ze Bog zna prawde i wie, ze jest niewinny.

« Choćbyś badał me serce, nocą mnie nawiedzał i doświadczał ogniem, nie znajdziesz we mnie nieprawości. »

- Sam fakt zgodzenia sie na spedzenie nocy w Swiatyni, calkowicie zawierzajac sie Bogu byl uwazany za znak domniemanej niewinnosci. Krol Salomon stworzyl na te okolicznosc, formule przysiegi, ktora oskarzony wypowiedal. Bylo to cos w rodzaju: *“Jesli naprawde dokonalem czynu, o ktory jestem oskarzony, niech spotka mnie nastepujace nieszczescie....”*
 - W tamtych czasach ludzie byli tak przesadni, ze czlowiek, ktory zgodzil sie wypowiedziec te przysiege, uwazany byl za niewinnego gdyz nikt nie odwazylby sie podjac ryzyka “kary Bozej”...

“Strzeż mnie jak źrenicy oka”

- Modlacy sie w dzisiejszym psalmie czlowiek, nieslusznie oskazrony przez ludzi, jest pewny swej niewinnosci i spokojnie oczekuje zorzy poranka.

- *“Lecz ja wiem: Wybawca mój żyje, na ziemi wystąpi jako ostatni. Potem me szczątki skórą odzieje, i ciałem swym Boga zobacze.” (Hi 19,25-26)*
- *Kiedy Najwyższy rozgraniczał narody, rozdzielał synów człowieczych, wtedy ludom granice wytyczał według liczby synów Izraela; bo Jego lud jest własnością Pana, dziedzictwem Jego wydzielonym jest Jakub. Na pustej ziemi go znalazł, na pustkowiu, wśród dzikiego wycia, **opiekował się nim i pouczał, strzegł jak żrenicy oka.** Jak orzeł, co gniazdo swoje ożywia, nad pisklętami swoimi krąży, rozwija swe skrzydła i bierze je, na sobie samym je nosi. » (Pwt 32, 8-11)*

« Moje kroki trzymały się mocno na Twoich ścieżkach, moje stopy się nie zachwiały. »

- Jest to przypomnienie o wierności Bogu, o tych sytuacjach, w których naród wybrany pozostawał wierny Bogu, mimo różnych licznych pokus...kiedy szukał schronienia w murach Świątyni Jerozolimskiej.

« Ja zaś w sprawiedliwości ujrzę Twe oblicze, powstając ze snu nasycę się Twoim widokiem »

- Nie jest to jeszcze zapowiedź zmartwychwstania poszczególnych ludzi ale zapewnienie, że naród wybrany jest pewny, iż nic i nikt nie może go kompletnie zniszczyć bo Bóg nie może zaprzeczyć samemu sobie – bo On jest zawsze wierny.

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
 - ks. Ryszard Górski
- Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60